

Guttaperka-Hulbelædning, en Bogn, der lader sig anbringe under Sygesengen, og derefter ved en særlig Mechanisme kan løfte denne, hvorefter man paa en let og bekvem Maade kan foretage en Flytning eller Transport af Patienten, der forbliver i Sengen, til Operationsstuen eller til andre Lokalteter.

Opvarmning og Ventilation.

I den overveiende Del i de besøgte Hospitaler var Opvarmningen og Ventilationen udført, enten som Luftpvarmning (Kaloriferer), eller Varmtvandsapparater (Kørlædninger), der, forsaavidt saadanne Anlæg fandtes i Bygningerne, vare baserede paa en naturlig Ventilation, og naar Anlægget var centralt, skete Udfugningen til en Appelforsten ved Benyttelsen af mekanisk Kraft.

Anordningerne frembøde ikke noget af særlig Interesse eller Nytt, de vare i hvert enkelt Tilfælde afpassede efter de til Planen for Hospitalet stillede Fordringer, hvortil dog skal tilføies, at der som Regel var truffet saadanne Foranstaltninger, der hindrede en ydre stærk Afkjøling, ved Anvendelsen af dobbelte Vinduer og deslige, samt de saakaldte Holcementsdage, hvilke Dage vare anvendte paa samtlige nyere Hospitaler, med Undtagelse af det i Bern. Disse Dage bestaa i, at der paa Tagpærene anbringes en ru, ploviet Brædebeklædning, der dækkes med Tagpap paa almindelig Maade, dette tjæres med varm Tjære, i hvilken der trykkes et Lag Maskinpapir; denne sidste Behandling gjentager sig 4 à 5 Gange, hvorefter hele Massen afdækkes med et 6" tykt Lag Kiselfjord. Hvorvidt de kunne anvendes i vort Klima, maa dog henstilles.

Luftfornyelsen var som Regel $1\frac{1}{2}$ —2 Gange i Timen, og for Afdelingerne var stærkt kirurgiske og smitsomme Sygdomme noget mere; da der imidlertid i enkelte af Hospitalerne foresandtes den almindelige Hospitalslugt, hvilken fremkommer ved en for knap Luftskiftning, vilde det være rettest at ansætte denne til 3 à 4 Gange i Timen, hvorved den her omtalte Gené vil blive hævet.

Apparaterne for Opvarmningen, der skete som forhen omtalt, vare baserede paa, selv i den strengeste Kulde og uden Forskyrrelse i Ventilationen, at kunne frembringe en konstant Stuevarme af 18—20 Grader Celsius, derhos var det en udtrykkelig Regel, at den friske Luft om Vinteren kun som forvarmet tør indlades i Sygestuerne.

Til Opvarmning af Badevand til Baderørelserne benyttedes Varmtvandsledninger, naar Hjældeanlægget var centralt for Bygningerne, og naar der anvendtes Luftpvarmning ved Kaloriferer, da var der i Hjælderen til Sygehjgningerne anbragt en indmuret eller en vertikal staaende mindre Vandkjedel, der stod i Forbindelse med et paa Loftet anbragt Reservoir, hvori der var anbragt en Kondensator til Opvarmning af det kolde Vand, der tilledes og lukkes ved en i saadanne anbragt Svømmer. De hos os almindelig anvendte Baderørelser komme sjældent til Anvendelse.

Økonomi- og Vaskeribygningerne,

der dels ere sammenhængede og dels ere anlagte i 2 Bygninger, gives gjerne en central Vælggenhed mellem Afdelingerne for den medicinske og kirurgiske Klinik, naar de stedlige Forhold i Terrainet have tilladt saadant; dog findes disse Bygninger ogsaa anlagte i Terrainets Yderkanter, som f. Ex. i Bern, men dette maa dog anses for uheldigt af de forhen anførte Grunde for en let og praktisk Forbindelse med de respektive Sygeafdelinger.

Ved saadanne Bygninger spiller naturligvis selve Kjøkkenets Placering i Bygningen en stor Rolle, der altid er søgt gjort saa let tilgængeligt som muligt, navnlig for Udbleveringsrummenenes Bedkommende; om Kjøkkenet grupperer sig saa alle andre Rum som Opvarmningsskjøtten, Skrællekjøtten og Forraadskamre etc. i saa intim Forbindelse som vel muligt, og i Reglen findes der i Kjøkkenbygningen særlige Spisestuer for de underordnede Funktionærer.